

ABONAMENTUL
Pe un an . 24 Cor.
Pe jum. an . 12 "
Pe 1 lună . 2 "

Num. de Duminecă
Pe un an 4 Cor. — Pen-
tra România și America
10 Cor.

Num. de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
an 40 franci.

TRIBUNA

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:
Deák Ferenc-utca 20.

INSERTIUNILE
se primesc la adminis-
trație.

Manuscripte nu se ina-
poiază.

Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Absolutismul și teroarea parlamentului.

Sedința de Marți a parlamentului ungar. — Volnicia prezidențială. — Retragerea naționalităților. — Protest.

(*) În ședința de Marți a dietei ungare s'a comis una dintre cele mai revoltătoare infamii încontra naționalităților, așa, în cât drept protestare deputații naționaliști s'au simțit îndemnați să părăsească ședința și să redacteze o declarație, denunțând țării și lumii culte sălbăcia prezidențială.

Dăm, în altă parte a ziarului, raport despre cele întâmplate. Aci ținem să constatăm următoarele.

Eră evident, de mai multe zile, că biuroul camerei ungare caută cu ori ce preț să înăbușe vocea naționaliștilor. Chemarea la chestie și la obiect, fără nici un motiv plauzibil, detragerea cuvântului și întâmplarea rușinoasă că unul dintre viceprezidenții (Návay) se așezase ca un polițist lângă vorbitorul naționalist Ivánka, dovedeau cu prisosință dușmănia biuroului și hotărârea de a nu lăsa naționalităților puțința să lupte până în capăt împotriva revizuirii regulamentului dietei.

Toate apucăturile perverse nu au descurajat însă pe naționaliști, ci ei luptau încă și cu mai multă vigoare. Guvernul eră astfel amenințat să nu aibă votat proiectul Nagy pe ziua fixată ori înaintea sărbătorilor. S'a recurs deci la ultima ticăloșie: în ședința de ieri pur și simplu li-s'a detras naționaliștilor cuvântul rând pe rând și au fost amenințați că vor fi trimiși la comisia de imunitate.

În astfel de împrejurări, bine înțeles, lupta parlamentară nu mai eră cu puțință. Căci dacă fiecare dintre deputații noștri a știut să înfrunte bărbătește sgomotul, amenințările, inzultele, întreaga teroare a unei majorități păcătoase, câtă vreme se simțeau la adăpostul regulamentului, puteau să urmeze lupta. Văzându-se însă ieri scoși — așa zicând — din lege, pradă furiei unui prezident care a dovedit de mult că n'are nici o rușine, deputaților naționaliști nu le-a rămas altă cale decât să-i lase pe guvernamentali a-și face de cap.

Știrile ce primim din Budapesta spun că în sânul clubului național purtarea prezidențială a produs un resenz și indignare mare. La club este agitație mare și ei nu se vor mărgini numai la declarația redactată aseară, ci vor mai chibzui cum să dea expresie sentimentului lor (și a tuturor naționalităților) de legitimă indignare.

S'a dovedit altfel ceeace un deputat naționalist o spusese în plină cameră: nu e nevoie de înăsprirea regulamentului dietei, căci, dacă vrea, prezidentul și cu actualul regulament poate înăbuși vocea minorității și îndeosebi când e vorba de naționaliști, nu se va găsi majoritate care să nu aprobe până și cea mai scandaloasă măsură.

Di Vaida a fost scos cu puterea din parlament, dar nu s'a putut afla nici un vino-

vat și nimeni dintre unguri n'a protestat împotriva acestei grave dejosiri a parlamentului. E clar deci, că ori care prezident poate să se pună mai presus de orice lege când vorba e să lovească în naționaliști. Actualii prezidenți au și fost aplaudați pentru purtarea lor mizerabilă față de naționalități, și nu ne îndoim că dacă nu s'ar fi dat la o parte din calea acestor furioși, deputații naționaliști ar fi ajuns, unul câte unul, la comisia de imunitate, care le-ar fi găsit ușor pricină pentru a le aplica cele mai strașnice pedepse.

La astfel de luptă deputații noștri nu se pot gândi. Sunt prea puțini la număr. Și apoi poporul i-a trimis în dietă să lupte cu armele minții, iar nu cu pumnul și împotriva teroarei celor ce ar trebui să țină cum-păna dreptății. Noi, d'afară, ori cât ne solidarizăm cu deputații noștri, nu le putem înlesni lupta în parlament, unde i vedem descoperiți în fața unor președinți de reacredință și a unei majorități capabilă de orice infamie.

În privința asta trebuie de altfel să ridicăm obiecțiuni și încontra scriselor de mai alaltăieri ale ziarului »Népszava«, care-i acuză pe naționaliști că sunt neputincioși și fricoși. Le este ușor socialiștilor să vorbească astfel, pentru că împotriva a orice infamie a guvernului și majorității, ei pot mobiliza în capitală o sută mii de muncitori gata la toate; deputații noștri pe sate nu pot să țină însă nici o dare de seamă dacă așa vrea guvernul, iar adunările populare văzuerăm, la Teregova, sub ce pretexte ridicole sunt oprite.

Când este deci să se aducă vre-o judecată asupra acțiunii și atitudinii deputaților noștri, trebuie să se ia în considerație greutățile de neînvins ce le stau adesea în cale.

Pățania de ieri va fi, credem, un stimulent pentru ca toți, cu atât mai osebit, să lucreze pentru organizarea masei, să dea mână de ajutor comitetului de organizare arădan, ca astfel să se poată da un avânt luptei extraparlamentare a deputaților naționaliști.

Noi chiar dela începutul inaugurării politice activiste așa am înțeles lucrurile: să dăm o deosebită atenție organizării de acasă, iar activitatea din parlament având îndeosebi chemarea să țină la ordinea zilei chestia naționalităților, să se facă sgomot în jurul ei, ori cât conducătorii unguri ar voi s'o ia dela ordinea zilei ori s'o mistifice.

Din acest punct de vedere purtarea prezidenților dietei față de naționaliști cauzei naționalităților n'are să-i strice, pentru că blamați rămân ceice abuzează de putere, iar nu ceice se văd scoși din pervazul legii. Iar dacă în schimb deputații vor lucra cu atât

mai mare râvnă pe teren extraparlamentar, vom fi profitat și din această recentă mișcarea a terorismului șovinist.

Se impune o acțiune extraparlamentară intensivă cu atât mai ales, cu cât cele petrecute în dietă ne-au putut convinge pe toți, că față de actuala strânsură guvernamentală pe cale parlamentară puțin se poate ajunge. Nici șefii nici mulțimea care votează nu înțelege o luptă de idei, o măsurare cu armele științei, ci consideră drept istețime apucăturile viclene precum și îndrăzneala prezidențială de a nesocoti orice paragraf din regulament favorabil minorității. Chiar cu actualul regulament, la discuția asupra *sufragiului universal* naționaliștilor li-se vor smulge din mână toate armele de luptă parlamentară. Dacă s'a tolerat cinizmul unui Rakovszky în decursul discuțiunii asupra revizuirii regulamentului, își poate închipui oricine ce se va comite când, într'adevăr, va fi vorba de crearea unei legi care hotărăște asupra soartei tuturor neamurilor din patrie, asupra viitorului celorce azi dețin puterea și-ar putea s'o peardă îngăduind un dram de dreptate!...

Iluzii să nu ne mai facem: campania pe chestia *sufragiului universal în sânul dietei* nu va putea să ia proporțiile pe cari le contemplaseră deputații noștri și la care ne-am așteptat cu toții.

Terenul de luptă trebuie deci schimbat. Să se lucre înafară de dietă, aici să ne întărim și organizăm, căci raportul de putere este *dela massă la deputați*, iar nu invers! Oricum s'ar învărti lucrurile, parlamentul ungar n'are să fie pentru noi centru, cum nu e nici pentru croați, — ci și soarta noastră se decide la periferii: în și prin munca ce vom ști s'o dezvoltăm în sânul și pentru întărirea poporului. Vorbirile din parlament ale deputaților noștri pot avea numai efectul să ne însuflețească pe noi. Pe unguri nu o să-i convingă; ei n'au să conteze cu oratori, fie cât de străluciți, ci cu talentul de organizare al nostru.

Concentrarea are deci să se facă în vederea acțiunii de organizare!

Patriarhia sârbească. *Oficiul publică decretul preainalt, prin care Lucian Bogdanovici, episcopul sârb dela Buda este numit administrator al patriarhiei sârbești dela Carlovitz.*

Numitul episcop a fost numit consilier aulic, i-se va da autorizare să convoace congresul bisericesc electoral, iar sârbilor nu le rămâne decât să-l alege — patriarh!

Radicali, cari de atâta vreme au făcut politica 48-istilor (dl Iasa Tomici fusese la Budapesta și s'a sfătuit cu Wekerle chiar zilele trecute), în speranță să li-se lase mână liberă în biserică, — rămân și de astădată păcăliți! De alegerea lui Zmejanovits, episcopul dela Vârșet, căruia i-s'ar fi cuvenit și numirea de administrator, nici nu se mai vorbește.

România — mare.

Articolul lui Bánffy.

Acum câteva zile baronul Bánffy a publicat un articol în »Pesti Napló« un organ unghuresc care plasa adeseori proza excentrică a fostului președinte de consiliu. Ni-a trecut cu vederea că în aceeași zi, același articol a văzut lumina și în »Pester Lloyd« organul nemțesc al unghurilor, menit pentru informarea străinătății și mai ales a cercurilor vieneze.

Căci articolul, mai ales la adresa unor anumite cercuri din Viena a fost scris. El este o insinuație la adresa curții și mai ales la adresa moștenitorului de tron. Bánffy vizează direct în articol pe moștenitorul de tron, »pustnicul din Konopist« cum îl numește, silindu-se să-l convingă că interesul dinastiei, a tronului este să dea mâna de ajutor unghurilor pentru a putea extirpa naționalitățile cari vor să distrugă statul Habsburgilor.

»Dacă pustnicul din Konopist vrea să asigure viitorul casei domnitoare și să găsească un sprijin entuziast în națiunea maghiară trebuie să se pătrundă de necesitatea de a edifica un puternic stat viitor maghiar și să se opună la elementul de disoluție ce se afirmă în țara noastră.«

Acest element de disoluție sunt mai ales românii, o spune Bánffy. Ei nu se gândesc decât să remanieze harta țării și spre scopul acesta se bucură de un sprijin foarte larg al României neoficiale.

»Avem — zice Bánffy — chestia României mari, o chestie care dată fiind agilitatea și forțele ei de propagare este poate cea mai importantă și care, dată fiind vecinătatea cu regatul român se rezimă pe un sprijin deși nu oficios, dar în orice caz, pe opinia publică de acolo.«

Așa fiind cum să nu se simtă îndemnat Bánffy, reprezentantul tipic al poporului cu însușirea caracteristică a sentimentului dinastic, el, exponentul celui mai devorat dintre popoare, tronului habsburgic, să adreseze un apel grăbit către moștenitorul de tron, în interesul bine înțeles al tronului habsburgic, care-i zace așa de mult la inimă

autorului moral al broșurei Zeysig și pe care-l sguđuie din temelii neamurile rebele neloiale și îndeosebi românii.

Și pentruca moștenitorul de tron să înțeleagă primejdia ce-l amenință din partea românilor, iată descoperirile sale grave în privința asta:

»Că m'am decis a scrie aceste rânduri, la aceasta m'a determinat mai ales două articole apărute zilele acestea într'un ziar de dimineață, de seamă. Deși nu e nouă pentru mine chestia aceasta și deși parte prin presă, parte prin revista »Magyar Közélet« m'am ocupat cu ea, totuși țin de vrednic a reveni cu prilejul acesta asupra ei și privind aparițiile tot mai dese ale uneltirilor naționaliste pe teritoriul statului și cele opt comitate de dincolo de Drava cari se bucură în mod injust de autonomie și manifestă tendință de a îmbracă caracter de stat — să pun întrebarea că n'a sosit oare vremea, ca ținând seamă de statul dat în veacul al XVIII de Gentz, în veacul al XIX de Bismarck, să se convingă și casa domnitoare că puterea, garanța și viitorul ei să o caute la statul maghiar, la națiunea maghiară.

»În numitul ziar, a fost reproducă o hartă, harta României mari. A acelei României mari, care în afară de Moldova și Muntenia cari constituiesc regatul de azi să mai cuprindă și Basarabia și Bucovina și în afară de provinciile Ardealului și Maramurășului întregită cu fostele provincii Timișana și Crișana se întinde până la Tisa și ar cuprinde și Dobruținul și ca oraș de frontieră și Seghedinul.

»Aceasta este România mare, de care se pomeneste în manualele geografice din școlile regatului român ca și una care se promite ca »patria mea« tinerel generații, dacă va avea răbdare și va aștepta, până ce vor înalță mai departe românii, pentrucă îi vor toți românii împreună — treisprezece milioane — și acela cari azi stau sub stăpâniri străine. Așa se învață în România geografia și potrivit acesteia și istoria falsificată. În aceste speranțe ale viitorului se face în România educația tinerimii și aceasta creșcută în astfel de idei stă în legătură cu tinerimea română de pe teritoriul statului ungar, ținând firele speranțelor viitorului și cu bărbaii politicii români din Ungaria.«

»L'Independance Roumaine« luând notă despre acest articol de o insinuație atât de abjectă observă: »Pe cum se vede baronul Bánffy nu merge pe patru drumuri. El pretinde pentru naționalitățile nemaghiare o politică de exterminare ca și aceea prac-

ticată de Sultanul Marocului contra triburilor ce au pierdut favoarea lui.«

Noi credem că totuși n'ar trebui să ne mulțumim cu o simplă ignorare a acestui exemplu de cinism fără pereche, pe care ni-l oferă Bánffy. Datoria vre-unui deputat ar fi să spulbere tot pe calea presei străine acuzațiile ridicole și să-l desbrace gol pe obraznicul nerușinat, care după ce uneltise cu cunoscuta broșură Zeysig împotriva familiei domnitoare, împotriva dinastiei, are acum aerul să se erigeze de fervent apărător al dinastiei, împotriva românilor, cari se știe, despre ei vorbește doar istoria, că s'au răscolat d'atâtea ori cu arma împotriva casei Habsburgilor.

Din România.

Distincțiune. Zilele acestea s'a conferit medalia »Bene-Merenti« clasa I, Dnei Marta Bibescu soția distinsului fruntaș principele George Valentin Bibescu.

Printul Bibescu cunoscut sportsman și în strălăutate nu-l mai puțin călător pasionat. Acum doi ani, întovărit încă de câțiva prieteni a făcut o călătorie cu automobilul în Persia, — fiind primul și de șahul Persiei.

Frumușele călătoriei aceleia au inspirat mult pe spiritala prințesă, prilej ce i-a oferit a da la iveală un foarte interesant volum intitulat: »Cele opt paradisiuri«, — conținând cele mai pitorești descrieri din călătoria în Persia cum și în alte părți ale Orientului.

Aducem și din parte-ne cele mai calde felicitări distinsel autoare!

România și Bulgaria. Dl. Z. Arbore a publicat de curând o importantă lucrare, asupra relațiilor României cu Bulgaria, în trecut, din prezent și viitor.

Dl. Arbore a trimis lucrarea sa și Dlul Schichmanow, fost ministru al instrucției publice în Bulgaria ce se află actualmente în Geneva.

Cu ocazia aceasta, marele bărbat de stat s'a grăbit a transmite autorului, câteva păreri personale, asupra relațiilor româno-bulgare.

— »Toate eforturile către solidaritatea popoarelor, — spune Dsa, — trebuiesc primite cu satisfacțiune și cu atât mai mult încercările de a se apropia două națiuni destinate a se ținea ală-

FOIȚĂ ORIGINALĂ A »TRIBUNEI«.

Cronică feminină.

— Coroane și lacrimi. —

De Marilina Bocu.

Se zice adeseori: »Fericită ca o Regină«, închipuindu-se aceasta ca culme a mulțumirilor norocului și fericirii. Nu ne trebuie însă decât țicna unor ceasuri libere ca să putem pătrunde cu mintea toată greșala iluziei acestora ce îmbracă forma celei mai deșarte aparențe în dosul căreia zace totdeauna fatalul tragicel ursite.

Femele acestor, Reginele mult invidiate, pe cari întâmplarea sau nașterea le ridică pe un înalt ce s'ar părea că ar trebui să le izoleze de orice atingere rea, — covârșite de toate favorurile de care viața e așa de puțin darnică, printr'o ironie a soartei ne e dat să vedem, că ele sunt totuși destinate a regulă conturi teribile cu nenorocirea și moartea.

Îți vine să crezi că soarta, printr'un capriciu exagerat, cere adeseori, victime de elită, femei încoronate, dăruite pe lângă aceea cu toate grațiile și seducțiunile posibile; în durerile de care sunt lovite, e de multeori parecă o rafinerie de cruzime înfricoșată și într'adevăr compătămirea ce îți-o inspiră nenorocirile ce le lovesc nu se poate măsura decât cu invidia ce o slănesc de obicei.

Tocmai pentru aceasta cred, în antichitate ca și acum, poezii d.ștămau viața și sfârșitul regi-

lor și împărăteselor pentru a-și alege eroi, în tragediile lor.

Neapărat că mai marii lumii, nu pot avea nici mai multă senzibilitate, nici mai multă inimă, ca un oarecare comun, expus celor mai mari și mai grele încercări și suferințe, dar imaginația noastră e așa făcută, că uneori și în nenorocire, prețind ceva rar supra-omenesc și tocmai contrastele violente ne ating mai viu.

Și ce contrast mai mare ca în existența femeilor acestora privilegiate. Le vezi totdeauna în același cadru fermecător ce minunează ochii și nu te-ai putea îndoi că ele închipue fericirea. Ți-se pare că nu ar mai avea nimic de dorit când posed din plin tot ce tentează cochetăria feminină, când nu au decât să poruncească pentru a fi ascultate înfășșit pare că e de ajuns a le privi strălucirea coroanelor lor de diamante, acordându-le pe lângă aceea toate darurile magifice de frumusețe, talent, încredință, farmec, și să suspini cu părere de rău invidiindu-le norocirea.

Cuvântul de »Regină« numai, s'ar putea crede că în magia splendorilor ce-l compune, ar trebui să depărteze orice idee de rău și durere, dar vai, destinul le face să expieze amar iluzia fericirii ce le împodobesc, căci loviturile ce le primesc au totdeauna o putere tragică.

Ne este proaspătă în minte îngrozitoarea nenorocire ce a izbit așa fără de veste, pe sermanele regine Maria-Plă și Amalia, mama și soția defunctului rege al Portugaliei cu fiul său.

Calvarul ce străbate aceste două martire a fost dat să fie urcat încă de multe alte femei de rangul lor, soții sau mame de suveran. — Fără a mai aminti de strămana împărăteasa Elisabeta, la

ce martiriu au fost expuse, regina Margareta de Saxonia, a Italiei, — împărăteasa Eugenia, Dna Carnet, soția fostului președinte al republicei franceze, împărăteasa Carlotta a Mexicului, regina Natalia a Serbiei, Dna Mac-Kinley, soția fostului președinte al Statelor Unite și câte altele încă.

Toate s'au arătat însă, în împrejurările acelea de un curajul demn coroanelor ce le poartă și nefericirilor ce le loveau așa nemilos.

Ele au arătat femeilor de pretutindeni țaria ce trebuie să le stăpânească în cazuri atât de fatale, căci inima femeiască știe să se ridice la înălțimea încercărilor soartei. În circumstanțe înfricoșătoare femeile găsesc izvorul unor forțe de energie de necrezut. Ființe delicate, gingașe, în bărbătește pept furtunei viroase, asemeni sălciorilor plâpânde ce se încovoale dar nu se frâng atunci chiar, când stejarii puternici sunt doborâți; trebuie să luăm aminte toate și să ne împunernicim sufletul asemeni exemplor acestora mari, căci multe ne sunt date a întâmplina și peste câte grozăvii am trece dacă în clipa pericolului ne-ar veni în minte icoana femeilor acestor regine prin curajul și energie.

Ce tortură îngrozitoare se poate închipui mai mult, decât aceea a reginei Amelia care a fost ursită să vadă murind în brațele ei și soțul și fiul. Nici una din reginele lovite în același fel nu au avut înaintea lor privilegiul săngerosă ce le-a răpit ființa cea mai scumpă.

Regina Amelia însă ea a închis ochii bărbatului și copilului ei. În plcioare, în trăsura regală, sfruntând moartea ea a căutat să-și apere cel puțin copilul, după ce soțul fusese lovit; ame-

furate în elanul umanității, spre lumină și progres.

Adânc convins că trecutul istoric cum și interesele economice și culturale ale României și Bulgariei, le duc a-și întinde mâna, consider drept datorie a susținea cu toată puterea orice tendință către o viitoare fraternitate.

*

Adunarea generală a societății de salvare. Luni la orele 11 dimineața a avut loc adunarea generală a societății de salvare din Capitală.

Cel dintâu a luat cuvântul dl dr. Nicolae S. Minovici, Intemeietorul societății și directorul ei. Dsa a început prin a da celire dărel de seamă a societății din care reese că în interval numai de 9 luni, de când cu adevărat e în posibilitate să lucreze societatea, numărul total al cererilor și ajutoarelor date este de 1948, din care 1782 cereri au fost pentru cazuri de accidente, îmbolnăviri subtile etc., iar restul de 166 au fost transporturi de bolnavi.

Trecând la partea a doua a discursului dsale. dl dr. Nicolae Minovici arată cum în toate ocaziunile a fost ajutat fie de autorități, fie de persoane particulare caritabile.

Dl dr. Nicolae Minovici, aduce apoi elogiul presei care a îndemnat publicul caritabil pentru a da ajutor acestei binefăcătoare societăți și amintește cum, într-o cameră dela palatul justiției a pus primele baze societății de salvare împreună cu câțiva raporterii dela ziarele cotidiene din Capitală.

Fondatorul societății terminând discursul său, face apel la publicul Capitalei și roagă pe fiecare să dea cel puțin câte 5 bani pe fiecare lună pentru societate, de care toți au nevoie și arată că steagul societății este: populațiunea Capitalei, în serviciile căreia s'a pus societatea.

Dl dr. Botescu, ajutor de primar al Capitalei, în numele orașului aduce velle mulțumiri inițiativei private a dlui dr. Nicolae S. Minovici pentru înființarea acestei salvatoare societăți.

Arată cum rezultatul strălucit pe care l'a avut societatea a făcut că administrația comunală, drept recunoștință și spre încurajare, a dat pe ziua de 1 Aprilie serviciului municipal pentru transportul bolnavilor societății de salvare, spre a le veni în ajutor o subvenție de 6000 lei, 6 părechi de cai, ambulanțele toate ale primăriei cari vor fi amenajate după cele de azi ale societății și 6 vizitii plătiți din fondul comunel.

Dl dr. Botescu termină mulțumind comitetului și directorului societății pentru munca ce au depus și promite că pe viitor primăria va veni și mai mult în ajutorul societății.

Adunarea s'a terminat la orele 10 și jum.

Croații nu se lasă.

Deputatul croat *Supilo* petrece acum în Viena, ca să confereze cu membrii croați ai Reichsrathului despre situația din Croația. Din incidentul acesta *Supilo* a făcut următoarele declarațiuni înaintea unui redactor dela ziarul »Zeit« :

»Am venit în Viena din încredințarea și cu știerea coaliției sârbo-croate și despre pertractările de aici voiu raporta mai pe larg în Zagreb. Numai după astea vom decide asupra tacticei noastre viitoare. Coaliția sârbo-croată va continua fără astâmpăr lupta încontra guvernului croat și ungar, până când ni-se vor îndeplini pretenziunile noastre. Noi pretindem revizuirea fundamentală a compromisului de drept comun dintre cele două state numai pentru că prin primirea și votarea regulamentului camerei, cuvântul nostru e amuțit în parlamentul ungar.

»Imprejurările în Croația sunt importabile. Guvernul e compus din materia cea mai rea. N'are teren nici între popor nici în corpul administrativ. Trăiește numai din denunțări. În Budapesta ne prezintă ca pe niște revoluționari și conspirați.

»Iar pot repeta ce am mai zis odată: *Pe noi ne-a legat de Ungaria absolutismul lui Bach, volnicia ungurească de acuma ne aruncă însă în brațele Austriei.* Știu că declarația asta a mea va fi luată în Ungaria drept trădare de patrie. Dar nu e de mirat, dacă în disperare se mai rostesc și astfel de cuvinte. Noi luptăm ca să ne apărăm. *N'avem ce face dacă politica partidului croat liberal stă mai pe sus decât cea a coaliției maghiare.*

»Am luptat și lupt și azi pentru pacea internațională maghiară-croată și pentru asta mi-am pus în cumpănă și popularitatea mea, dar înainte de toate sunt croat și când e vorba de interesele națiunii atunci dispore orice dragoste.

Unele ziare ungurești au informația, poate chiar nebazată, că petrecerea lui *Supilo* în Viena a avut rezultat și că banul Croației baronul *Rauch va cădea cât mai curând.* Rămâne atunci ca coaliția sârbo-croată să ajungă la putere.

Din Bucovina.

O întrunire de protestare. În 23 Martie v. a avut loc la universitatea din Cernăuți o întrunire de protestare a studenților români în chestia catedrei pentru istoria românilor.

Dupăcum se știe ministrul cultelor a însărcinat pe d-rul *Milcovici* că dela toamnă să înceapă la universitate un curs de istoria românilor.

Studentii și deputații români cer însă o catedră proprie la care să fie numit un profesor român. La întrunire s'a primit o telegramă de salutare din partea studenților români din Viena.

*

Alte nemulțumiri. Românii din Bucovina sunt revoltăți, că comitetul central din Viena pentru aranjarea jubileului împăratului a designat pe pictorul *Troasink*, un *rutean* cu aranjarea grupelor populare din Bucovina în convoiu festiv, cu toate că »Societatea pentru cultura română din Bucovina« se oferise ea cu aranjarea grupului românesc în acest convoiu.

Nemulțumirea românilor este justă, însărcinarea dată pictorului *rutean* lovește deadreptul în orgoliul lor național.

»Apărarea Națională« ce ne sosește azi este revoltată de acest fapt și spune că românii decît să fie conduși de un străin, mai bucuros se retrag dela acest festival, rămânând să și manifeste în alt chip vrednic sentimentele lor de iubire și venerație față de monarh.

Ultimele momente

din viața marelui Andrei Baron de Șaguna.

Părintele *Ioan Bârsan*, publică în numărul din urmă al »Tel. Român« următoarele interesante dare despre ultimele momente ale Marelui Andrei de Șaguna :

Eram cleric în anul al III-lea, când în ziua răposării sale a venit rândul la mine și la colegul *Petru Roșca*, ca să stăm lângă bolnavul arhieru.

Pe la orele 4 d. a. simțind, că nu mai are mult de trăit marele arhieru, a chemat lângă sine pe *Petru Roșca* și l'a zis: »Mergeți fătul meu la părintele *Boiu* și-l chemați să vină!« *P. Roșca* s'a și dus momentan să împlinească ordinul dat și peste câțiva timp a venit înapoi și a spus Excelenței Sale: »L'am întâlnit tocmai când mergea la biserică, și a zis, că vine, cât va găta cu biserică«.

niștată ea însăși a fost scăpată însă ca prin minune. Ce chin se poate asemăna aceluia al sufletului ei, îndurat acolo în Arsenal unde se oprise, cu sârmanii muribunzi pentru a le închide în pace ochii și a le săruta ultimul suspin; și cu toate acestea nici o clipă nu și-a desmișcat energica atitudine din primul moment al nenorocirei. A veghiat zile și nopți de-arândul pe scumpli morți, cu devotamentul mamei de suferințe, s'a rugat și a iertat, dar nimeni nu a văzut-o desperând. Lacrămile l-au ars inima dar nu l-au brăzdat chipul, căci avea o datorie mai tare de împlinit, decât a slăbi, — trebuia să fie trează pentru paza celui alt fiu!

Și cu toate acestea cu nici o regină poate, nu a fost soarta mai nedreaptă. Bună și generoasă ea se interesa și ocrotea toate operele de caritate. Cultă prin excelență, doctoră în medicină ea a înființat din propriile-i mijloace un spital de tuberculoși pe care îl căuta în persoană. La *Lisabona* se vorbește de ea într'un cor de laude.

La serbările date în Burgul din Viena cu ocazia căsătoriei fratelui său, ducele de Orlean, regina *Amelia* cuceri întreaga curte, seducând prin spiritul, inteligența și cultura ei pe toată lumea aceea cam prea formalistă.

Frumoasă și maiestroasă ea nu se sforța a-și lua aere de distanță căci nu se potrivea cu natura ei simplă. S'ar fi zis dimpotrivă că ea caută a uita că e regină. Și-a adus însă aminte de aceasta în momentul pericolului și conduita ei admirabilă, cred, va rămâne un exemplu neșters.

Regina *Maria-Plă*, mama sermanului *Don Carlos*, mai purtase odată dollul unui atentat odios, după fratele său, regele *Humbert* al Italiei. Ade-

seori preocupările ei de mamă fusese turburate de grija temerei acesteia și nu odată ea a însănuat în politică sfătindu-și fiul la prudență. Acum toată grija îi e îndreptată către nepotul său, *Manoil II.* Acesta are o mare venerațiune pentru bunica sa, ascultându-o și supuindu-i-se totdeauna.

Croitorul său din Paris afirmă chiar, că el nu și alege niciodată un costum până nu are și părerea bunicii sale. Aceste mici amănunte tocmai, probează, iubirea și perfectă înțelegere a acestei familii regale, asemenea aceluia unei obscure familii burghize dar neputând fi totuși scutită de aspra ursită ce încinge zăbranic de durere peste strălucirea Coroanei regale.

Regina *Margareta* de Savoia, apoi, mama actualului rege al Italiei, — o figură ce s'ar părea că nu l-ar fi fost dat a fi îndurerată de stigmaul tragediei, — nu a fost nici ea cruțată. Veselă și răzătoare, numai privind-o și se părea că vezi deschizându-și se porțile bunătații. Soțul ei, regele *Humbert* era la fel, — bun până la extrem, a căzut locmai viclima nemărginirii sale îngăduințe. — Când l'a anunțat îngrozitoarea veste, regina tocmai se pregătea a lua parte la o mare recepțiune. În mare decolte, ea se aruncă desperată pe corpul încă cald al sârmanului rege iubit, sărutând desnădăjduită vestimintele însângerate, tablou de o crudă ironie ce arăta în îndușoșoare antiteasă ceace e strălucitor și de plâns în fericirea unei regine. Italienii găsiră o expresie mișcătoare pentru a califica nenorocirea reginei *Margareta*, — căci de atunci de desubtul oricărui portret al reginei expus în vitrine se citea, scris: »*Margherita povera donna.* (Margareta sârmana femeie).

Sârmană femeie! Într'adevăr nici nu există expresie mai simplă dar mai justă pentru a deplânge desolarea unei regine.

Dupăce și-a împlinit cu prisosință datorile sale pioase față de memoria regelui și soțului său iubit, *Margareta* de Savoia s'a retras într'un colț de liniște. Ea își alesese un loc izolat din extremitatea nordului Italiei, acolo, de unde coborâse altădată *Tișian*.

În partea aceea, lângă marginile unui lac înghețat, sub un cer de plumb, pierdută printre muritorii de rând, fosta regină căsnește a uita durerile coronei regale.

Pe când regretata împărăteasă a Austriei, căuta soarele pe marginea Mediteranei, pentru a-și încălzi fiiorii reci ce-l înfrigurau flința torturată, *Margareta* de Savoia rătăcește în Nord, dar amândouă ar fi putut depotrivă să repete cuvintele pline de jale, cu care neuitatul *Heine* își încheiase tristul său poem »*Intermezzo*«, căci în plânsul acelor rânduri pot încăpea toate durerile femeilor încoronate: »Cu trandafiri, chiparoși și foi de aur aș vrea să-mi împodobesc cântecele într'un coșciug!

»Dar trebuie ca coșciugul să fie mai mare ca tona din *Heidelberg* și mai lung ca puntea *Maienfel*. Și aduceți-mi doispre zece mai tari ca vi-gurosul sfânt *Cristof* din domul columnei de pe *Rin*. Ei să-mi poarte coșciugul și să-mi-l arunce în mare, — un așa mare coșciug cere și-o groapă mare.

»Șițiți de ce vreau un coșciug așa mare și greu? »Vreau să depun în el, tot amorul și suferințele mele!«

*) Din *Joseph Galtier*.

Greu i-a căzut acest răspuns bolnavului și a zis foarte năcăjit: »Eu sunt întâi, apoi vecernia căci o putea el face și mai târziu! Du-te fățul meu pe trepte, așteaptă-l acolo până vine și nu-l lăsa să intre!«

După acestea a zis către mine, care eram lângă pat: »Vino fățul meu și mă du la fereastra dela stradă!« După ce am dus lângă fereastră o măsuță și un scaun, i-am ajutat să se scoale, și văzând eu că e de tot slab, am crezut să chiem încă pe cineva, ca să-l putem duce, dar nu mi-a permis, ci mi-a zis să-l duc singur. M'a apucat de după cap, căci eu numai până la subsuori îi ajungeam, cu toate că nici eu nu eram mic de statură, și cu atâta putere l-am prins peste mijloc, încât toată mâna mi s'a infundat în corpul său, care era tot umflat. L-am dus apoi la masă și l-am așezat pe scaun, dar a trebuit să-l prind capul în mâni, căci atât era de slăbit, încât nu avea putere să și-l țină în sus.

Îmi era însă atât de greu, încât tot am asudat, dar peste un pătrar de oră a venit feciorul de casă, care cu mirare și cu ocară mi-a zis, că cum de am culezat a-l ridica din pat, și către Excelența a zis, că n'ar fi trebuit să se dea jos din pat. Eu l-am făcut semn că sunt obosit și luându-l amândoi l-am pus iarăși în pat.

Acum a început a l fi mai rău și eu văzându-i durerile nu mă puteam reținea să nu lacrimăz. Simon feciorul de casă, s'a dus de a chemat dela trepte pe P. Roșca. Deschizându-și atunci marele arhieru ochii și văzându-ne în jurul său, a trimis pe Roșca să cheme pe vicarul Nicolae Popea, care la moment a și venit și văzându-ne pe toți cu lacrimile în ochi, a întrebat pe Excelența, că se simte mai rău? Ca răspuns și-a mai deschis odată ochii și văzându-l că lacrimăză i-a zis: »Nu vă temeți Nicolae! numai nu vă sfâdiți!«

Mai mult nu a putut vorbi, i-am pus lumina în mână și i-am ținut-o până ce a murit. A murit cât se poate de liniștit, fără a se arăta pe fața lui vre-o urmă de durere. Indată au fost chemați asesorii consistoriali, numai părintele Boiu nu a cutezat să vină în sală, ci a stat în o sală laterală, plângând amar moartea celui mai mare binefăcător al neamului român, dar poate și pentru greșala ce o făcuse, neascultându-i cuvântul din urmă.

Nici decum nu mi-am putut împacă curiozitatea, că oare ce dorință a avut Excelența Sa, sau ce a voit de l-a chemat pe părintele Boiu la sine în momentele din urmă ale vieții sale? Eu sunt de părerea, că să-i fi luminat Dumnezeu mintea asesorului Boiu, să vie atunci la moment când putea vorbi, i-ar fi descoperit poate ceva, ce pentru biserica noastră și pentru istorie ar fi fost de mult preț, și de atunci țin eu, că dacă ești chemat la un muribund să-ți lași toate afacerile, și să-i implinești dorința.

Din străinătate.

Demisia primului-ministru al Angliei. *Blaritz.* — Un curier special a sosit ieri noapte pentru a aduce regelui demisiunea lordului Bannermann.

Regele a primit această demisiune în mod oficial trimițându-i lui Bannermann expresiunea regretelor sale, a stimei și a dorințelor pentru însănătoșire. Regele a rugat pe dl Asquitt să vie la Blaritz pentru a-i oferi succedarea în locul lordului demisionat.

Alegerile din Portugalia. Duminecă s'au început alegerile generale în Portugalia. După ce la alegerile din anul acesta foarte mulți votanți au luat parte la alegeri rezultatul final nu se va putea ști decât numai peste vre-o trei zile. S'au ales până acum 157 de deputați dintre cari 133 monarhiști, 7 radicali, partidul lui Franko 5, clericali 5, republicani 5 (în Lissabona și Beja) afară de partid 2. Numărul candidaților este 266. Ale-

gerile în general au decurs în liniște; s'au întâmplat incidente mai mici în capitală și în provincie. Miliția a intervenit făcând uz de arme numai într'un cerc electoral al capitalei, în urma căreia au căzut mai mulți morți și răniți. Rezultatul alegerilor a produs mare agitație. S'au repetat de monștră. Miliția în foarte multe locuri a făcut uz de arme. Numărul jertfelor nu se știe. Se vorbește însă, că miliția a împușcat din distanță foarte mică mai mulți extremiști. Intre victime sunt mai mulți inși din familii înalte. Toate stratele și piețele au fost asediate de către miliție. Alegerile s'au sfârșit cu învingerea monarhiștilor.

Disolvarea dietei finlandeze. *Stokholm, 8 Aprilie.* Agenția telegrafică suedeză află din Helsingfors că țarul va da un decret disolvând dieta finlandeză.

Interesele Finlandei amenințate. *Petersburg, 8 Aprilie.* Agenția Westnik află că disolvarea dietei finlandeze este iminentă din cauza votului dat asupra unei propuneri socialiste în contra guvernului împărătesc. Prin asemenea deciziuni socialiste interesele Finlandei spune agenția sus numită, ar fi amenințate.

Linia ferată Dunăre-Adriatică. Ministrul de externe italian Tittoni pentru contra balansarea liniei ferate San Jac, a câștigat pe seama construirii liniei ferate Dunăre-Adriatică capitaliști francezi, cari la o conferință ținută în oficiul ministrului de externe au format așa numitul consorțiu ruso-francezo sârbo-italian. Muntenegru se năzuiește a îndupleca marile puteri ca linia Dunăre-Adriatică să treacă prin Muntenegru terminându-se în Antivari, iar nu prin Albania la San-Giovani di Medua.

Voci de presă ungurești despre volnicia din Cameră.

Ca să ne putem face o idee despre volnicia săvârșită ieri în Cameră de vice-președintele *Rakovszky*, volnicie în fața căreia deputaților naționaliști nu li-a mai rămas altceva decât a renunța la luptă, este destul să reproducem ceace scrie însăși presa maghiară despre bravura lui *Rakovszky*, care pretindea mai deunăzi pentru sine cinstea ce li-se dă președinților camerei engieze.

»Pester Lloyd«.

Camera a trecut norocos și peste a doua etapă care conduce pe calea plină de spini a înăspririi regulamentului. Două din trei părți din proiect este deja acceptat și până la sfârșitul săptămânii opera întreagă va fi desăvârșită. Obstrucția pornită contra proiectului este desgustată, independenții din stânga și naționaliștii luptau convinși de zădărnicia luptei lor, mai mult pour l'honneur du drapeau contra proiectului, așa că nu era absolut nici o nevoie de actele de volnicie săvârșite în ședința de azi de vice-președintele al doilea, ca desbaterea în câteva zile să fie, pe calea sa dreaptă, terminată. Ceace a săvârșit azi al doilea vicepreședinte al Camerei este deadreptul fără exemplu, ne mai pomenit. El nu numai că a retras oratorilor cuvântul, pentru că după părerea sa s'au abătut dela obiect, ori au insultat prestigiul președinților ori a Camerei, ci a mers așa de departe, că a retras cuvântul unui deputat naționalist pentru că acesta și-a citit proiectele sale pe cari le prezintase. Este regretabil semn de decădere a moravurilor noastre parlamentare *lipsa celui mai elementar simț de dreptate*, când o astfel de manevră volnică a regulamentului este nu numai reprobata ci deadreptul aprobată de majoritate.

Membrii partidului naționalităților au avut deci toată dreptatea să se plângă contra acestei volnicii și nimeni nu le poate lua în nume de rău că au părăsit sala, retragându-se demonstrativ dela desbatere. Din punctul de vedere al scurtării desbaterilor, retragerea aceasta a naționalităților este pentru toți aderenții revizuirii, binevenită, dar este foarte indolos dacă avantajul acesta cum-pănește cu desavantajul, care se naște din faptul că li-s'a dat un motiv acestor domni, a se presinta ca martiri ai libertății cuvântului, care *nici odată nu a fost așa ca ieri călcat în picioare în aceasta Cameră.*

»Az Ujság«.

Ar fi fost bine să se facă și o statistică a retragerilor de cuvânt. De sigur, că numărul lor dintr'o lună deacuma e mai mare ca și în trecut în decurs de 10 ani.

Azi, conform unei știri necontrolabile, înainte de deschiderea ședinței Wekerle a adresat următoarele cuvinte vicepreședintelui *Rakovszky*:

— Fă, te rog, ca încă azi să isprăvim cu articolul al doilea.

— Mă volu îngriji.

Și pașa *Rakovszky* a intrat să presidieze. Înainte de toate constatăm, că s'a încheiat discuția, s'au ținut vorbirile de încheiere, și s'a și votat.

Constatăm apoi, că președintele în decurs de o oră a luat cuvântul dela șase deputați, diferiți.

Însfârșit constatăm, că între retragerile de cuvânt sunt și de acele cari prezintă directă călcare în picioare a regulamentului camerei. Un orator naționalist a înaintat mai multe propuneri. Le-a citit. Regulamentul camerei nu numai că permite citirea propunerilor și proiectelor ci o pretinde aceasta direct. Dar vorbirile nu-l iertat să se citească. Acele trebuie rostite cu graiul.

Și acum ce face dl *Rakovszky*? Face ca mitelul Morit sub masă: greșește. Îi strigă oratorului:

— Deoarece vorbirile nu-l permis să se citească, îți retrag cuvântul.

Astfel a prezidat azi *Rakovszky István*, — spre cea mai mare fală a regulamentului camerei.

Naționaliștii voiau să protesteze în contra acelei flagrante vătămări căzute asupra lor. Dl *Rakovszky* n'a permis. A retras cuvântul.

În urma acestora naționaliștii au ieșit din sala de ședințe.

Înăuntru însă rîdeau de această călcare în picioare a regulamentului:

— Deăștia ne-am scăpat foarte frumos.

Și nu observă, că prin asta s'au scăpat și de libertatea cuvântului.

»Pesti Napló«.

»Dar cel, despre care numai cu însuflețire se poate vorbi, este *Rakovszky István*. Pentru majoritatea d'acum nici fantezia cea mai delirantă nu putea găsi mai potrivit prezident. Omul acesta nu e decât umor dulce și inspirație surprinzătoare. Talentul acesta azi a început să-l exercite în decursul vorbirii deputatului român *Stefan Petrovici*. Acesta ținea să se îngrijească, ca propunerile sale să ajungă la prezident, a vrut deci întâi să le prezinte, ca după aceea să le motiveze. Dacă aci i se ia cuvântul, puțin îl pasă. Și-a făcut însă socoteala fără *Rakovszky*. La a 6 a propunere acesta a strigat:

— Să nu citești vorbirea!

Deputatul valah l-a privit surprins și l-a zis:

— Dar eu îmi citesc propunerile.

Rakovszky a suris fericit:

— Așa? Atunci îți retrag cuvântul.

Și asta a mers așa până în capăt, cu o natură drăguță. În vorbirea sa de două minute, *Ivanka* a amintit de dreptul de petiționare.

— Astanu se ține de obiect! — l-a strigat: prezidentul. Îți retrag cuvântul.

Oamenii se priveau veseli: ce om e *Rakovszky* acesta! Iar naționaliștii s'au sfătuit și s'a sculat apoi dintre ei *Millan Hodja*.

Toate damele se facideal de frumoase
prin efectul bun al

CREMEI MAKOI-IDEAL

care adevărește nenumăratele crisori de mulțumită.

Face să dispară roșafa feței,
pistruile, petele de ficat ștoate necurățeniile pielii.

Prin folosirea cremei Ideal ajungem să avem o față curată, fragedă, catifelată și fină! De aceea vă rugăm ca la comandă să ne scrieți precis dacă fața e grasă sau uscată.

Secapătă numai la însuși fabricantul:

KUDAR LAJOS Szent László, gyógyszer-tár — — Makó Ujváros — —

— 1 borcan de cremă Ideal 1 cor. —

Pudra Ideal 1 cor. Săpun Ideal 70 fl.

Comandele prin postă se satisfac repede și punctual.

Preparatele medicale și chimice au fost premiate în expoziția higienică internațională din 1879 cu medalia de aur, cu crucea de metal franceză și cu diploma de distincție.

— Deoarece libertatea cuvântului nu este împărțită aici de apărarea încăt noi să ne putem exprima părerile, noi...

Al doilea viceprezident sună clopoțelul cu dor de sânge.

— Pentru această ofensă bătărană — declară — *îți detrag cuvântul.*

Naționaliștii atâta au așteptat. În zilele din urmă și așa nu prea duceau voloși lupta și ar fi dezarmat și de sine. Rakovszky István le-a dat însă prilej să facă aceasta demonstrativ, *măntaindu și renumele.* Cei cinci deputați naționaliști prezenți în dietă s'au retras adecă din sală și pe coridor au comunicat că Hodja a avut să declare că din cauza stăvilirii libertății cuvântului ei nu pot lua parte la discuție. El numai în parlament liber vorbesc!

Palma asta morală Rakovszky a câștigat-o soallței.

În ședință a mai fost puțină larmă; vicepreședintele a detras cuvântul și lui Nagy György, care era foarte indignat pentru aceasta și a sîrîgat spre vicepreședinte că în duma rusească este mai multă libertate, decât la noi!

NOTĂȚI.

ARAD, 8 Aprilie n. 1908.

— Un dar al Regelui Carol. Se telegrafează din Viena: Regele Carol al României a dăruit o mie de coroane societății române de ajutor din Viena.

— Comite suprem al orașelor Vârșet și Panciova. Foala oficioasă comunică că M. Sa regele a numit de comite suprem al orașelor Panciova și Vârșet pe deputatul constituțional Nehrebeczky György.

— Vizita studenților români la Viena. Pentru primirea studenților români cari vin să viziteze Viena cu prilejul jubileului, a fost ales un comitet compus de generalul Lupu, consilierul de Curte Moraru, medicul dr. Lazăr Popovici, arhitectul Cezar Popovici, Mihai Popovici, Reuss și d-rul Cioban. Persoanele cari constituie comitetul pentru primirea studenților români sunt cea mai bună dovadă că este falsă știrea publicată de ziarul »Universul« că studențimea română ar avea intențiunea să facă demonstrații politice.

— La temniță. Părintele Filip Docolin din Micăsasa (comit. Târnavei, cu fiul d sale, care de prezent urmează cursul de medicină la universitatea din Viena, a fost invitat pe 2 Aprilie să-și înceapă pedeapsa la temnița din Dicio-Sân Martin. Atât părintele Docolin cât și fiul său, dl Iuliu Brut Docolin au fost pedepsiți cu închisoare de câte 5 zile și 100 cor. amendă pentru că la adunarea comitetului parohial ținută în scopul protestării împotriva legii lui Apponyi, s'ar fi primit o rezoluțiune, care a scos din fire autoritățile.

— Ilustrate »agitatorice«. Procuratura din Rosenberg a ordonat confiscarea mai multor ilustrate cari reprezintă fel de fel de chipuri cu caractere slovacești; între altele cari prezintă scenele din vărsarea de sânge de la Cernova, cum jandarmii trăgeau focuri și infigiau baionetele în țărani slovaci.

Procuratura a văzut prin lățirea acelor ilustrate pericolul ideii de stat maghiar și chip de scăpare a aflat numai prin confiscarea lor.

— Programul prelegerilor populare pe cari le va ține despărțământul Hațeg:

I-a în comuna Totești la 12 April st. n. în biserică gr. cat. la 10 ore a. m.

II-a în comuna Subcetate la 12 April st. n. în biserică gr. cat. la 3 ore p. m.

III-a în Silvașul de jos la 19 April st. n. în biserică gr. cat. la 10 ore a. m.

IV-a în Silvașul de sus la 19 April st. n. în biserică gr. cat. la 3 ore p. m.

V-a în Densuș la 3 Maiu în biserică gr. cat. la 10 ore a. m.

VI-a în Rachitova în 3 Maiu st. n. în biserică gr. cat. la 3 ore p. m.

Dr. G. Suciu, directorul desp. Nistor Pop, secretarul desp.

Necrolog. Primita următorul anunț funebru: Cu inimă zdrobită de durere vestim atât în nu-

mele nostru ca părinți cât și în numele bunicii lor și a consăngenilor noștri moarlea scumpei noaste fiice *Andorina Vișanu*, decedată în ai 20 lea an al vieții, după grele și îndelungate suferințe în 3 April c. st. n. la 8 ore dimineața.

Scumpele rămășițe s'au înmormântat Duminecă la 5 April la 2 ore d. a. în cimiterul gr. or. din loc. — Bogodint, la 3 April 1908. În vecl amintirea ei!

Iacob Vișanu, frate. Iancu Vișanu, Simeon Vișanu, Ana Stoica n. Botoș, Iuliana Lazăr n. Botoș, Mihai Lazăr, Petru Stoica, unchiu și mătușe. Pavel Vișanu, preot lat. Iacob Vișanu sen., Păuna Vișanu, Iacob Botoș bunici. Sultana Vișanu n. Botoș mamă. Gheorghe Vișanu, Iancu Vișanu, Simeon Vișanu, Roza Vișanu măr. Chirilă, Paul, Elena, Liviu și Mihai Lazăr, Costa și Gheorghe Stoica verișori.

Trimitem celor înrîștiți condolențe!

— Luiza de Koburg divorțează. Din Lindau se telegrafează ziarului »Bürische Presse«, că fosta soțla a regelui Saxoniei, Koburg Luiza aialtării a telegrafiat unei rudeni, că se desparte de Tossell, bărbatul său și se va reîntoarce în Germania.

— Slovaci din America la Roosevelt. Slovaci au înaintat președintelui Roosevelt un memoriu provăzut cu patru mii de subscrieri în favorul lui Polakovics, pe care acum câteva luni l-au prins în Ungaria. Polakovics anume, a venit ca trimisul slovacilor americani să agite printre slovacii din Ungaria și pentru aceasta l-au deținut.

— Princesa Pia Monica — acasă. O telegramă din Drezda anunță, că mica princesă Pia Monica, fiica regelui Saxoniei a sosit ieri la palat însoțită de tatăl-său, după ce a fost eliberată din mâinile mamei sale principesa Luiza, acum ad-na Toselli.

— Reforme rusești și englezești în Macedonia. Ziarul oficios al ministerului de externe german »Nordd. Allg. Ztg.« comunică știrea că reformele Rusiei referitoare la Macedonia au sosit deja la cabinetul ministeriului de externe. Proiectul este o lucrare foarte estinsă și fiecare punct este compus cu îngrijire și conștientozitate. Deja întinderea prea mare a lucrării esclude ca puterile mari europene să răspundă la aceasta cu un simplu »da«, dar pentru aceea este foarte sigur că toate puterile garantate în principiu sunt de acord la aceasta. Guvernul englez se năzuiește, ca proiectele sale să se aduca în consonanță cu cele rusești.

— Prin efectul miraculos al cremei »Aranka de Mintschek«, orice damă se face frumoasă ca în basme, Prețul unui borcan 1 coroană, borcan mai mare în cooare roza 2 coroane. Săpun »Aranka« 70 fileri. apă de spălat »Aranka« 1 cor., pudră »Aranka« 1 cor. mare 2 cor. Cine dorește să aibă un păr frumos blond să folosească apa de păr »Aranka«. 1 sticlă 1 cor., una mare 2 cor. Cui îi încărunțește părul să folosească regeneratul de păr 1 sticlă 2 cor. Se pot căpăta numai la fabricatorul: laboratorul chemic Mintsek Géza. Kecs-kemét.

— Matzky Károly, cofetar în Arad, recomandă pentru sezonul carnavalului cele mai fine prăjituri de thee și bomboane. Fabricație proprie.

Dela judecătorii.

Ș. Hollaky Imre și urbariaștii din Aclua. Am scris în unul din numerele trecute, că proprietarul de pământ din Aclua, *Hollaky Imre*, o spiță de nobil din 1848, a cerut ca înalta Curie să designeze tribunalul din Oradea-mare pentru desbateră proceselor ce le are cu urbariaștii din Aclua, — motivând cererea asta, că tribunalul din Arad preocupat față de d-lui nu va aduce sentință de condamnare pentru țărani acuzați de el.

Curia regească a încuviințat cererea exdeputatului Hollaky și astfel s'a desbătut Luni înaintea tribunalului din Oradea-mare un proces în care șaptesprezece țărani din Aclua erau acuzați că »au furat lemne din pădurea domnească«.

Procesele, amendele în bani, aruncate cu duinul, ani de rândul asupra țăranilor români din Aclua au produs o adevărată sărăcie în comună. Astfel țărani desperați au cercat să și caute și ei dreptul, și s'a constatat că aceea parte din

pădure, în care ei pășunau vitele și din care duceau lemne de foc, dar care le aducea și osânde grele pe cap — e a lor și nu a jupitorului lor.

Astfel Hollaky a căutat și la tribunalul din Oradea-mare numai potcoave de cai morți. Țăranii acuzați cu furt adică precum și mai mulți martori au susținut și în fața tribunalului, că partea cea din pădure, din care ei cară lemne de foc și o întrebuințează pentru pășunatul vitelor e proprietatea lor și nu a lui Hollaky, și că ei au dreptul la ea cu atât mai vărtos cât și moșii și strămoșii o aveau în folosință.

Pe baza aceasta tribunalul a achitat pe țărani acuzați, dând astfel lecție lui Hollaky, căruia credem, că-i va fi trecut pofta de a mai face procese.

Felurimi.

Despre tineretea lui Napoleon I. Masson Frédéric, membru al academiei franceze a ținut zilele trecute în Paris o conferință despre tineretea marelui împărat francez. Renumitul istoric a vorbit despre anii de școală ai marelui Bonaparte; când acesta a intrat la școala din Autun, și când n'a știut nici o vorbă franțuzască. Cum știm, Napoleon din școala dela Autun a mers la școala militară dela Brienne, ridicând mai târziu în funcțiuni înalte pe foștii săi colegi. În Brienne nu s'a simțit bine; pentru că un dor mare de patrie îl apăsă: sufletul l-a fost între al săi din Corsica, la care zi și noapte s'a gândit cu drag. În fiecare zi a scris acasă câte o epistolă lungă, întrebând despre starea fraților lui, dându-le sfaturi bune.

Tinărul de cinsprezece ani a devenit un adevărat cap de familie. În timpul acela a avut ei trei pasiuni; Corsica, familia și științele militare. Afară de aceste trei lucruri, numai față de matematică a mai arătat ceva interes. Când a depus la Paris examentul de artilerie, profesor examinător era Laplace, renumitul matematic.

Douăzeci de ani mai târziu tot acest Laplace l-a declarat în numele celor două case legislative de împărat al Franciei.

Locotenentul Bonaparte lua datorințele militare de foarte stricte; dar — precum zice Masson — credința față de regele nu. În timpul acesta visă despre independența țării sale, și într'o epistolă scrisă părinților, pe care Masson a aflat-o între documentele marelui Napoleon, a scris că sperază, eliberarea Corsicii de sub jugul francez.

Cine simpatizează cu Corsica, acela era sigur de iubirea cea mare a lui Napoleon.

În La-fère și mai târziu în Antonne tot se mai gândește la al săi și visează eliberarea Corsicii. Chiar și în pragul morții, se gândește cu dor la mult iubita lui Corsica. Această dragoste caldă față de părinți, de pământul dulceli sale insule, precum și dragostea și dorul nemărginit față de științele militare până în momentul ultim le-a purtat la inimă.

Votarea articolului II.

— Ședința dela 7 c. a dietei ungare. —

Ieri s'a continuat în Cameră discuția articolului II al regulamentului Camerii. După multe săcări și detrageri de cuvânt din partea președinților, majoritatea Camerii votează, la comandă și articolul al II-ilea.

A prezidat *Rakovszky* pe urmă *Jasth*.

La ședința de ieri au fost prezenți dintre deputații naționaliști: Dr. A. Vlad, Dr. I. Maniu, Dr. St. Petroviciu, Damian, Bella, Blaho și Hodja.

Primul orator la ordinea zilei este Dr. Aurel Vlad. Oratorul consideră de lucru primejdios, că președintele exercită drepturi suverane. Acestea nu pot cădea la nici un caz nici în competența vice-președintelui. Vorbește despre ședințele de 16 ore și propune, ca pe atunci să se ridice și numărul stenografilor.

Președintele: Asta se ține de discuția generală. Dacă dl deputat continuă astfel îi detrage cuvântul.

Dr. Vlad, continuă, dar *președintele* îl face atent să vorbească mai tare.

După multe săcări din partea vicepreședintelui Rakovszky, dr. Vlad își încheie vorbirea cerând ca propunerile lui să fie tipărite.

Majoritatea respinge.

Dupăce vorbesc Hoffman, Farkasházy și Molnár, căruia președintele îi detrage cuvântul urmează:

Dr. Stefan Petroviciu, care prezintă mai multe propuneri.

La cetirea propunerii a șasea președintele îl face atent pe orator, că regulamentul Camerii interzice, ca oratorul să și citească vorbirea. Amenință că i detrage cuvântul dacă continuă în felul acela.

Dr. Stefan Petroviciu. Eu îmi citesc propunerile!

Președintele îi detrage cuvântul. (Sgomot colosal).

Dr. Maniu cere cuvânt la regulament.

Președintele: Urmează la cuvânt Milan Ivanka.

Acestuia președintele încă îi detrage cuvântul.

Dr. Maniu protestează în contra volniciei președintelui, care fără nici un motiv a detras cuvântul deputatului Petroviciu.

Dr. Vlad: Trăiască ghilotina!

Președintele îndrumă la ordine pe dr. Vlad.

Dr. Maniu: N'a mai obvenit un astfel de caz, ca președintele să detragă cuvântul când oratorul citește propuneri.

Milan Hodja vorbește la regulament. Aici e restrânsă libertatea cuvântului...

Pentru cuvintele acestea președintele îl îndrumă la ordine și îi detrage cuvântul. Se produce iar un sgomot colosal.

Majoritatea apostrofează în chip trivial pe naționaliști, pretinzând că aceștia înjosesc nivelul parlamentului.

Naționaliștii se sfătuiesc și după aceea prin rostul dlor *dr. Maniu* și *dr. M. Hodja* declară că în fața văditei dușmănil și volniciei a biuroului, naționaliștilor nu le rămâne decât să părăsească incinta camerei, deoarece prezidenții nu mai admit libertatea cuvântului.

După pauză prezidează Justh, care întru nimica nu se arată mai moderat decât Rakovszky. Detrage și el cuvântul deputatului Farkasházy și nu conde numai acelora să vorbească, cari au dreptul să prezenteze propuneri.

Ca încheiere a ședinței camera votează articolul al doilea al regulamentului.

Ei, de ei.

— Ședința dela 8 Aprilie a Dietei. —

— Prin telefon. —

Prezidează Justh apoi Návay. *Dintre naționaliști nu este de față nici unul.*

La ordinea zilei punctul 3 din proiectul de revizuire al regulamentului dietei.

Kmetty propune că de sub regimul noului regulament să fie scoase chestiile privitoare la legătura cu Austria.

Andrássy vorbește în același senz.

Nagy György vorbește contra. I-se detrage cuvântul.

Vorbesc, în același senz, Farkasházy.

Mezőffy ține o vorbire lungă, vorbind despre sufragiul universal. (Návay care prezidează îl lasă să se abată dela obiect).

Face guvernul responsabil pentru știrbirea ce se aduce libertății cuvântului.

La 1^{1/2} se încep interpelările.

Hoffman interpelează în chestia abuzurilor cu tipărirea cărții lui Rákoczy.

Beniczky în chestia fabricii dela Rozenberg.

Polyt în chestia relațiilor cu Serbia și a liniei ferate Sandjac.

Wekerle îi răspunde îndată.

Nagy György interpelează în chestia jurământului consilierilor intimi. Ședința se ridică la 2^{1/2}.

Dela clubul parlamentar al naționalităților.

— Prin telefon. —

(Comunicat dela club). *Budapesta*, 8 Martie. Membrii clubului parlamentar al naționalităților a ținut azi ședință, în care a luat la cunoștință că deputatul dr. I. Maniu a insinuat Camerei o propunere în sens de a se exprima neîncredere față de vicepreședintele Rakovszky pentru manuirea nedreaptă a regulamentului, față de oratorii din minoritate.

Clubul declară că volnicia prezidială și procedeul ilegal nu a surprins pe deputații naționaliști. Tocmai acest procedeu însă este o dovadă, că deputații naționaliști au dus o luptă deasă și energică în contra revizuirii regulamentului dietei. Deputații sunt convinși că revizuirea regulamentului dietei se face exclusiv numai pentru suprimarea naționalităților. Dovadă că afacerile în Austria (ridicarea contingentului militar etc.) sunt scoase de sub reginul noului regulament.

Clubul naționalităților și-a pus toată puterea intelectuală în serviciul luptei contra revizuirii. Guvernul a pactat cu stânga extremă, dar în fața forței morale superioare tot n'a putut izbuti pe cale legală, nu și-a putut îndeplini planul să-și treacă neted proiectul de revizuire. Zi de zi a primit lovituri grele din partea naționalităților și eră cert că urmând pe cale legală, deputații naționali nu numai că vor putea să întindă discuția săptămâni d'arândul, ci guvernul ar fi suferit mereu înfrângeri morale. De aceea guvernării s'au refugiat la arma lor obișnuită: *forța brutală*. Este însă evident, că prin procedura aceasta au câștigat numai timp, dar au suferit cea mai mare rușine în fața lumii întregi, când o imensă majoritate de 400 a fost constrânsă să *caute scăpare în violarea legii*, neputând răzbi altfel la discuția art. 3 din proiectul de revizuire.

Deși în sinul clubului domnește dorul de luptă, deputații naționaliști nu vor lua parte la discuția mai departe a proiectului de revizuire și consideră de ilegală și primirea punctelor de până acum.

De altfel punctul 3 din proiect nici nu interesează în aceeași măsură ca precedentele.

Ultime informațiuni.

O volnicie a poliției.

Perchizițiile la redacția »Tribunei«. — Confiscarea a 30 exemplare din cartea »Românii din statul ungar« a dlui Russu-Șirianu.

Azi poliția din Arad a comis o bravură pentru care merită să treacă la nemurire și căpitanul să fie decorat: a mântuit adică patria, confiscând la redacția »Tribunei« 31 exemplare din cartea »Românii din statul ungar« a dlui Russu-Șirianu.

Ne pare rău însă, că dl căpitan Green, care se bucură de o reputație de isteț polițist, de astădată a scrintit-o, și încă de a binelea: dsa a ordonat confiscarea bazându-se pe adresa nr. 7925 din 1905 a judeului de instrucție dela Oradia. La 6 Martie 1906 însă *Tabla regească* aprobând hotărârea prin care tribunalul a respins darea în judecată a domnului Russu, acuzat de zgitațiune, a ordonat a se înapoia domnului Russu exemplarele confiscate pe aceea vreme.

Cum vine poliția din Arad să se pună mai presus de *Tabla Regească*?

Ministrul de externe, baronul *Aerenthal* va sosi în zilele acestea la Budapesta, ca să confereze cu guvernul ungar în mai multe chestii comune. Scopul cel mai apropiat al acestei călătorii a ministrului de externe, e ca să cunoască părerile cercurilor politice ungurești referitoare la convocarea delegațiilor planuită pe începutul verii.

Economic.

În apostolie economică. Duminică în 5 Aprilie n., d-nii V. C. Osvadă și I. Moța urmându-și drumul la sate, vor merge în fruntea comună mare Mercurea și în aproplata comună Ludoș — unde vor tălmăci asigurarea vitelor și vor da ajutor pentru tovărășile, ce le reclamă trebuințele locale d'acolo. Rugăm și pe această cale pe frații din comunele apropiate, să ia cât de mulți parte la aceste adunări, ca mândrul steag al tovărășilor să aibă cât mai mulți sprîjnitori!

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta

Budapesta, 8 Aprilie 1908.

ÎNCHEREA LA 1 ORĂ :

Orâu pe Apr. 1908 (100 Mg.)	22 81—22 20
Secară pe Apr.	21—21 02
Ovăz pe Apr.	14 40—14 42
Cucuruz pe Mai 1908	12 60—12 62

Prețul cerealelor după 100 klg. a fost următorul:

Orâu	
de Tisa — — — —	21 K. 70—23 K. 40
Din comitatul Albei — — — —	22 » — 22 » 80 »
De Pesta — — — —	21 » 40—23 » — »
Bănățenesc — — — —	21 » 50—22 » 70 »
De Bacica — — — —	21 » 60—22 » 85 »
Săcară — — — —	21 » 05—21 » 15 »
Orzul de nutreț, cvalitatea I.	13 » 60—14 » — »
» de cvalitatea II — — — —	13 » 20—13 » 50 »
Ovăz » — — — —	15 » 80—16 » — »
» » — — — —	15 » 70—15 » 90 »
Cucuruz vechiu — — — —	— » — — — »
» nou — — — —	12 » 05—13 » 05 »

Redactor responsabil Ioan N. Iova.

Editor proprietar George Nichin.

FRANZ JOSEF
APA PURGATIVA CEA MAI BUNA DIN
APELE PURGATIVE

Prețuri moderate!

Spre atențiunea onor. public!

PARFUMERIE

FRANCEZĂ ȘI ENGLEZĂ

Creme pentru față, creme și pudre pentru mâni, pudre pentru față, ape de colonia, ape de păr, săpunuri, ape de gură, paste, prafuri și perii pentru dinți precum și tot felul de articole casnice în calitățile cele mai bune și cu prețurile cele mai moderate, se găsesc la:

Noua Drougerie

= Nestor Hanzu =

ARAD

strada Weitzer János Nrul 2.
(Palatul Minorităților).

Firmă româncască!!

Adresa pentru scrisori:

„VÖRÖSKERESZT“ DROGERIA ARAD.

Comenzile din provincie să efectuiască prompt și exact.

Comenzile din provincie să efectuiască prompt și exact.

Văpseli pentru ouă de Paști

in toate culorile.



Hârtie Micado

Hârtie Ostara

Hârtie curcubeu

Hârtie floare de stea



Cele mai potrivite

== pentru văpsirea ouălor ==

Comenzile din provincie se satisfac imediat.

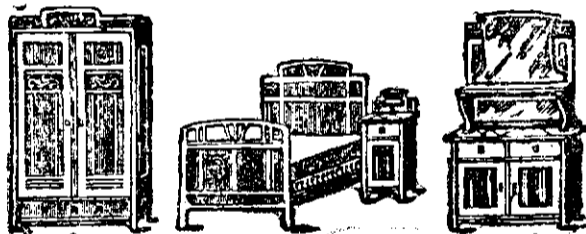
Se găsește numai la farmacia lui

Rozsnyay Mátyás

ARAD, Szabadság tér.

Instiintez pe on. public că mi-am mutat măcelăria pe Szabadság-tér în edificiul teatrului vechiu unde, vind carne proaspătă de porc cu 68 cr. Untură curată cu 68 cr., slămina, cu 68 cr., șunca afumată cu 90 cr. înainte 80 cr. cotlete 90, coaste 72, picioarele cu 60, mațele cu cele mai favorabile prețuri de zi. Mațe și săpun de uscat de casă, varză acră, napi crastaveți și pipărei se pot căpăta în măcelăria lui Garay Károly, în Arad pe Szabadságtér.

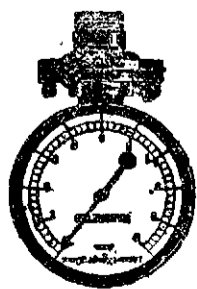
Doi tauri de rassa „Pinzgau“ în etatate de 2 ani sunt de vânzare la **George Crețariu**, proprietar Vingard, up Koneza. (Alsófehér m.)



Avem onoare a aduce la cunoștință on. public că ne-am lărgit atelierul propriu de tapiserie, măsar, strungărie și de mobile, unde putem satisface și gusturile cele mai delicate. Prețurile noastre sunt foarte solide. Lucrul nostru solid și serviciul prompt a fost recunoscut din mai multe părți. Funcționarilor de stat și oficerilor le facem prețuri de favor.

Pelleyné și Schmidt.
Oradea-mare, strada Teleky nr. 24.

Doczi Pál
atelier pentru repararea instr. tehnice.
Szeged, Takaréktár-u. 8., Bitó-ház.



Reparațiuni de biciclete, mașini de cusut mașini de scris, măsurătoare de spirit, instrumente pentru ingineri, instrumente pentru dentiști, sonerii electrice, telefoane, gramofone și puști. Părți de mașini de cusut și de biciclete, lămpi cari desvoaltă gaz și boicete de luminat.
Mașini de cusut mănuși și blănării.
Stărpitor de troscoțel, economisator de cărbuni.
Repararea instrumentelor de desemn.

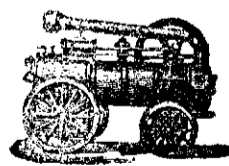
Szatmáry Mihály

MEȘTER DE CAZANE

Szeged, strada Pille nr. 25.

Intreprindere atât în loc cât și în provincie tot felul de reparări de cazane, mașini și locomobile la moare de aburi și fabrici de spirit. Aceste le efectuește cu prețuri favorabile și pe lângă garanție.

La chemare prin scris, vin în persoană ori și unde.



Czernoczky Mihály

magazin de ghete.

pentru dame și bărbați.

ARAD, Kossuth utca 67.

Fabricație proprie.

Prețuri ieftine.

Ghete de șevro pentru domni	12-40	cor.
» box	11-60	»
» » șevro cu bumbi p. dame	10-90	»
» » cu șirete pentru dame	9-50	»
» » box cu șirete p. dame	8-30	»
» » pele de vițel p. dame	7-60	»
Jumătăți de șevro brun	9-00	»
Jumătăți de șevro	7-60	»
Jumătăți de căprioară	6-40	»
Ghete tari de muncitori dela	7-—	cor.
Ghete de copii dela	3-—	cor.

Numai e emigrare!

pentru că și la noi poate câștiga ca'n America, dacă se ocupă cu industria noastră de casă.

Dă lămuriri prima intreprindere din Ungaria de Sud de mașină de împletit în casă.

Kötögép vállalat, Szeged,
strada Iskola nr. 18.

Preluare și deschidere de hotel și cafenea

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public că
am cumpărat dela văduva doamna Dufiner
restaurantul „**VASS**”

care de mai multe decenii se bucură de cea mai bună re-
putație **dela 1 April** a. c. o voi conduce sub numele
meu. Toate nisuițele mi-le voi îndrepta într'acolo ca să
merit încrederea on. public. Pentru care scop am renovat
toate odăile hotelului în stil modern și am introdus lumină
electrică. Tot asemenea am aranjat în mod corăspunzător
și cafeneaua, unde oricând se pot căpăta cele mai fine și
mai bune beuturi de cafenea, și vinuri de risling de 5 ani,
productul din via proprie în butelii de 3 și 7 deciltri pre-
cum și bere veritabilă de Pilsen în butelii cu prețul cel
mai favorabil.

Deschiderea festivă Mercuri la
1 Aprilie.

Totodată îmi iau îndrăsneala că am angajat ca con-
ducător al afacerilor mele pe dl **IGNATIE KLEIN**,
care de 8 ani ca portier la „Hotel Central”.

La toate plecările și sosirile trenurilor
:: :: :: omnibus particular. :: :: ::

Cu distinsă stimă :

HAAS ALBERT

hoteier și cafetier.

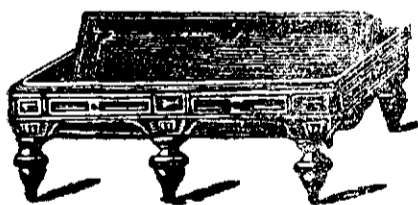
ANDREI MÜLLER

KASSA, STR. KORHÁZ NR. 3/c.

Recomandă marele lui magazin pentru montarea și
aranjarea cafenelelor și

„ .. mesele de biliard
frumoase și de gust, sistem modern fabricat propriu.

:: Se angajază a monta complet cafenele și locale pentru societăți. ::



Posede mai multe scrisori
de recunoștință din partea
artiștilor de biliard din stră-
inătate, pentru căderea pre-
— cisă a mandinelului. —

Prăvălie nouă!

Prăvălie nouă!

Mare prăvălie de ciasornice și bijuterii în Arad.

Am onoare a aduce la cunoștința on. public că am deschis în
Arad, colț cu strada Forray și Rákoczy (lângă împletitoarea
** de ciorapi Szállassy) corespunzător pretensiilor de azi **

o prăvălie de ciasornice și bijuterii



unde primesc tot felul de reparaturi de ciasor-
nice cu garanție pe 3 ani. Țin în depozit tot felul
de ciasornice de buzunar, de perete și pendule
precum și obiecte de aur și argint, execuția cea
mai fină. Primesc bilete de amanet și rupturi de
— — aurar, prețuri mari, sau le schimb. — —
Solicit părtinirea on. public, cu distinsă stimă:
HIRSCH JENŐ, ceas. și aurar.



B. GOLDSTEIN

BRASSO

KOLOSTOR UTCZA 21 sz.

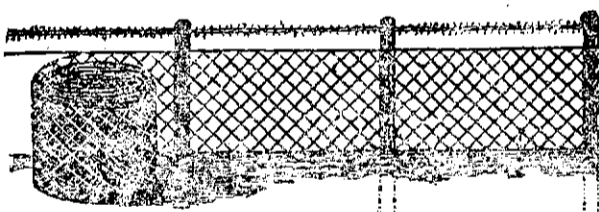
fabricare de tot felul de corsete pentru

dame, fete și copii.

Corsete pentru a ține corpul drept,
vătuire, corsete pentru sarcină și lăptat.
Catalog ilustrat gratuit și porto franco.
Calitatea cea mai ieftină și cea mai bună
și mai fină.

Grilagiuri de sârmă

uimitor
de
ieftin!



Grilagiuri de
sârmă ținute
metrul dela 30
fileri în sus.
Grilagiuri de
sârmă ținut cu
ghim 1 metrul
6 fileri.

Fabrica de sârmă și de site a lui **Vass și Kovács**

BUDAPEST, II., Fő utca 43.

Fabricăm și transportăm tot felul de țesături,
somiere, site ș. a. Prețuri gratis și porto-franco.

Au sosit noutăți de primăvară!

Intorcându-mă din călătoria mea pentru târgueli, aduc la cunoștința onoratului public, că

mi-am asortat din nou prăvălia mea de mode pentru dame și domni.

Stofe negre și colorate pentru costume, **de lainuri** frumoase franceze, **zefire** englezești pentru bluze, cretoane, voiluri, stofe pentru haine de case și negligouri, toiluri colorate, picheturi. Mare asortiment în mătasuri pentru rochii și bluze. Mai departe dantele, aplicații și șireturi de garnitură, panglici șine, cordoane de mătăasă și de elastic. Pânză de bumbac și de ață. Albituri pentru dame și bărbați, ștergare, garnituri de cafea și de damast. Covoare, perdele, coveturi de pat și de masă stofe de mobilă și mai multe articoli care nu se pot înșira aici.

Ciorapi lucrați de robi pentru dame, bărbați și copii.

Cu toată stima:

George Jancovici,

Arad, Strada Forray 2.

Principiu: folos puțin și mare circulație.